

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **T. Z.**, proti žalovaným **1/ JUDr. D. P.**, správcovi konkurznej podstaty úpadcu T., zastúpenému JUDr. J. G., advokátom so sídlom v B., a **2/ Ing. J. C.**, správcovi konkurznej podstaty úpadcu S., za vedľajšej účasti **L. R.**, bývajúceho v T., zastúpeného JUDr. T. S., advokátom so sídlom v T. a obchodnej spoločnosti **M. spol. s r.o.**, so sídlom v Ž., zastúpenej JUDr. P. K., advokátom so sídlom v D., oboch na strane žalobcu, **o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam**, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 13 C 279/1999, o dovolaní žalovaného 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 29. júla 2010 sp. zn. 9 Co 109/2010 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd označeným uznesením potvrdil uznesenie Okresného súdu Trnava zo 16. apríla 2008 č. k. 13 C 279/1999-577 v spojení s opravnými uzneseniami zo dňa 30. januára 2009 č. k. 13 C 279/1999-611 a zo dňa 18. februára 2010 č. k. 13 C 279/1999-626, ktorým bolo prerušené konanie vedené pod sp. zn. 13 C 279/1999 až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 25 K 2/2007. Potvrdenie prvostupňového uznesenia odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa s právnym záverom súdu prvého stupňa, podľa ktorého v dôsledku vyhlásenia konkurzu na majetok žalobcu uznesením Okresného súdu Trnava z 12. septembra 2007 č. k. 25 K 2/2007-70 došlo k prerušeniu konania v zmysle § 47 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 7/2005 Z. z.“).

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie žalovaný 1/. Žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu ako i uznesenie súdu prvého stupňa zrušil. V dovolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom a odňatie možnosti konať pred súdom. Odňatie možnosti konať pred súdom odôvodnil tým, že na Krajskom súde v Bratislave je pod sp. zn. 68 Cbi 10/2000 vedené konanie o vylúčenie vecí zo súpisu podstaty úpadcu T., ktoré bolo prerušené do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 13 C 279/1999, pričom prerušením tohto konania až do právoplatného skončenia konkurzného konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 25 K 2/2007, sa konanie o vylúčenie vecí zo súpisu podstaty úpadcu T. stáva fakticky paralyzovaným a bezpredmetným. Ako správca konkurznej podstaty počas vylučovacieho sporu nie je oprávnený speňažovať sporný majetok, čím sú ohrozené majetkové záujmy veriteľov úpadcu v konkurze vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 3 K 105/1999.

Ostatní účastníci sa k dovolaniu žalovaného 1/ nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.). Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, voči ktorému je takýto opravný prostriedok neprípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho

rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovolateľ napadol potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky žiadneho z vyššie citovaných uznesení, preto jeho prípustnosť podľa § 239 O.s.p. neprichádza do úvahy.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Existenciu niektorej z vyššie uvedených väd však dovolací súd nezistil. Nezistil teda ani vadu namietanú dovolateľom, spočívajúci v odňatí možnosti konať pred súdom.

V prejednávanej veci bolo v dôsledku vyhlásenia konkurzu na majetok žalobcu uznesením prerušené konanie vedené na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 13 C 279/1999 až do právoplatného skončenia konkurzného konania. Prerušenie konania nastáva v takomto prípade priamo zo zákona samotným vyhlásením konkurzu. Uznesením o prerušení konania, deklarujúcim túto skutočnosť, by mohlo dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom, len ak by nebolo správne, t.j. ak by deklarovaný účinok konkurzu v skutočnosti nenastal.

Podľa § 47 ods. 1 veta prvá zákona č. 7/2005 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, vyhlásením konkurzu sa prerušujú všetky súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi.

Podľa § 47 ods. 3 zákona č. 7/2005 Z. z. v konaniach prerušených podľa odseku 1 možno pokračovať na návrh správcu; správca sa podaním návrhu na pokračovanie v konaní stáva účastníkom konania namiesto úpadcu.

Účinkom vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka (úpadcu) v zmysle citovaného ustanovenia § 47 ods. veta prvá zákona č. 7/2005 Z. z. je prerušenie prebiehajúceho súdneho konania týkajúceho sa majetku podliehajúceho konkurzu a patriaceho úpadcovi. Za takéto konanie treba považovať aj konanie o určenie vlastníckeho práva začaté na návrh úpadcu alebo aj proti úpadcovi. Keďže veci v právnom zmysle nepochybne sú súčasťou pojmu majetok, určením vlastníckeho práva k nim sa zároveň určuje existencia či neexistencia konkurznej podstaty (majetku podliehajúceho konkurzu) alebo jej časti. Pretože v preskúmvanej veci bolo predmetom konania určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam označeným v žalobe začaté na návrh žalobcu, vyhlásením konkurzu na majetok žalobcu nastali účinky prerušenia konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 1/ (majúceho postavenie samostatného spoločníka) a vedľajšími účastníkmi na strane žalobcu. Uznesenie o prerušení konania, ktorým boli len deklarované tieto účinky bolo preto správne a žalovanému 1/ ním nebola odňatá možnosť konať pred súdom. Na tomto závere nič nemení skutočnosť, že súdy v základnom konaní v záhlaví svojich uznesení nesprávne označili za žalobcu Mgr. P. K. ako správcu konkurznej podstaty žalobcu. V zmysle citovaného ustanovenia § 47 ods. 3 zákona č. 7/2005 Z. z. sa menovaný mohol stať účastníkom konania namiesto úpadcu len ak by podal návrh na pokračovanie v konaní. Takýto návrh ale nepodal, preto sa účastníkom konania nestal. Uvedená nesprávnosť však nemala vplyv na prerušenie konania ako účinok vyvolaný konkurzom.

Dovolací súd ďalej poznamenáva, že účinky prerušenia konania, ktoré vo vzťahu medzi žalobcom a pôvodným žalovaným 1/ (T.) nastali už skôr v súvislosti s vyhlásením konkurzu podľa zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní najprv na majetok pôvodného žalovaného 1/ uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 K 105/99 z 21.12.1999 a potom aj na majetok žalobcu uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 9 K 63/01-37 z 22.11.2001, prestali pôsobiť v dôsledku návrhu žalovaného 1/ ako správcu konkurznej podstaty úpadcu (pôvodného žalovaného 1/) na pokračovanie v konaní zo dňa 24.5.2005 (č.l. 426) a rovnakého návrhu JUDr. L. N. ako správcu konkurznej podstaty úpadcu (žalobcu) zo 4.10.2005 (č.l. 431). Ak (vychádzajúc z obsahu spisu) uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 9 K 63/01-481 z 5.4.2007 (č.l. 600) bol zrušený konkurz vyhlásený na

majetok žalobcu (v obchodnom registri táto skutočnosť nie je zapísaná) a JUDr. Ľ. N. bol zbavený funkcie správcu konkurznej podstaty, prestal byť účastníkom konania a obnovilo sa procesné postavenie žalobcu ako účastníka konania. Opätovným vyhlásením konkurzu na majetok žalobcu podľa zákona č. 7/2005 Z. z. nastali znovu účinky prerušenia konania už podľa tohto zákona.

V súvislosti s dovolacou námietkou žalovaného 1/, že prerušením tohto konania je paralyzované konanie o vylúčenie vecí zo súpisu podstaty úpadcu T., a tým sú ohrozené záujmy veriteľov v konkurze vedenom Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 3 K 105/1999 na majetok tohto subjektu, dovolací súd považuje za potrebné uviesť, že ak v konkurze vedenom Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 25 K 2/2007 na majetok žalobcu správca konkurznej podstaty zapísal sporné nehnuteľnosti do všeobecnej podstaty žalobcu, môže žalovaný 1/ chrániť záujmy veriteľov úpadcu, v ktorom vykonáva funkciu správcu, podaním žaloby o vylúčenie týchto nehnuteľností zo súpisu všeobecnej podstaty žalobcu podľa § 78 zákona č. 7/2005 Z. z. (ak už medzičasom takúto žalobu nepodal). So zreteľom na skutočnosť, že v priebehu konania bol vyhlásený konkurz na majetok žalobcu ako i pôvodných žalovaných 1/ a 2/ a že nehnuteľnosti, ku ktorým sa má určiť vlastnícke právo, sa stali predmetom sporu medzi správcami konkurzných podstát v otázke, do konkurznej podstaty ktorého úpadcu resp. úpadcov majú byť zapísané, je vylučovacia žaloba zákonom výslovné určeným prostriedkom na vyriešenie tejto spornosti.

Nakoľko prípustnosť dovolania v predmetnej veci nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného 1/ podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože ostatným účastníkom v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 9. februára 2011

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová